

Oamenii au nevoie continuu de repere după care să se ghideze, să-și orânduiască viața...

Noile minuni ale lumii

MIHAELA IORDĂCHESCU

 Oamenii au nevoie continuu de repere după care să se ghideze, să-și orânduiască viața într-un mod sau altul, să facă comparații/paralele etc. Important este ca reperele/modelele să fie actuale și cât mai impunătoare. Minunile lumii sunt și ele niște repere la care se face referință ori de câte ori este vorba despre fantezia și puterea de creație a omului, dar fiindcă minunile lumii antice au dispărut, cu excepția piramidelor din Egipt, era „nevoie” de a fi alese altele. Stabilirea altor șapte minuni ale lumii ținea doar de anumite supoziții până când, în ianuarie 2006, a fost lansat un concurs. Un juriu format din arhitecți prestigioși a ales 21 de finaliste din 77 de monumente „concurrente”. Inițiativa îi aparține producătorului elvețian de film Bernard Weber, fiind influențată de distrugerea statuilor uriașe ale lui Buddha din Bamizan, Afghanistan, în 2001.

Acest concurs a fost un prilej de promovare, la nivel global, a culturii. Cel mai „vechi” candidat a fost

Stonehenge, Marea Britanie, iar cel mai nou – *Opera din Sydney*, Australia.

În urma a 100 de milioane de voturi primite prin internet sau prin telefon, rezultatele primului vot global au fost anunțate pe 7 iulie 2007 (07.07.07 – ziua a șaptea, a lunii a șaptea, a anului al șaptelea din al treilea mileniu) la Lisabona, Portugalia, în cadrul unei manifestări fastuoase.

Această nouă selecție de minuni acoperă o perioadă de mai bine de 2000 de ani – de la orașul arab Petra și Colosseumul din Roma, amândouă datând din secolul I d.H., până la statuia lui Hristos Mântuitorul din Rio de Janeiro, construită în 1931. Reflectând diversitatea lumii noastre, trei dintre cele șapte minuni se află în America Latină, două în Asia, una în Europa și una în Orientul Mijlociu.

Așadar, drept noi șapte minuni ale lumii au fost desemnate:

1. *Marele Zid Chinezesc*, China
 2. *Situl arheologic Petra*, Iordania
 3. *Statuia lui Hristos Mântuitorul* din Rio de Janeiro, Brazilia
 4. *Mausoleul Taj Mahal*, India
 5. *Ruinele orașului Machu Picchu*, Peru
 6. *Colosseumul* din Roma, Italia
 7. *Piramidele mayașe Chichen Itza*, Mexic
- Piramidelor egiptene li s-a oferit statut onorific.

M-am întrebat de ce anume aceste minuni au fost alese. Una dintre cerințe a fost ca fiecare construcție să fie ridicată sau descoperită înainte de anul 2000.

Organizatorii au comentat procesul de votare astfel: „Nu chinezii și nici indienii au avut rolul cel mai important în alegerea celor 7 noi minuni. Ei nu au reprezentat cel mai larg grup de votanți, ci copiii și adolescenții au făcut-o.

În premieră, copiii din întreaga lume au putut participa la acest sondaj global. Ei au constituit cel mai larg grup de votanți. Copiii până la o anumită vârstă nu au un simț puternic al mândriei naționale, deci ei

Burghezii din Calais

au fost cei mai obiectivi, au votat pentru ceea ce le-a plăcut mai mult”.

Rezultatele acestui concurs rămân deschise interpretărilor și/sau criticilor, or, mulți și-au exprimat dezacordul, printre care și UNESCO, care a refuzat să recunoască rezultatele sondajului global, criticând lista foarte limitată întocmită pentru competiție, în condițiile în care Patrimoniul Mondial UNESCO numără 660 de situri culturale și alte 166 naturale.

Cu acest articol inițiem o serie în care vom cunoaște mai bine, una câte una, cele șapte minuni noi ale lumii. Ne propunem drept scop să descoperim împreună priceperea, puterea creativă și ambiția neobosită care i-a îndemnat pe oamenii de pe întreg cuprinsul planetei să înalțe edificii de unicat. Aceste minuni arhitecturale ale lumii reprezintă, în ultimă instanță, înălțimea spiritului uman.

Minunea este un fenomen ieșit din comun, atribuit puterii Dumnezeiești. În cazul nostru, ne vom referi la „minuni” făcute de mâna omului, minuni care impresionează prin dimensiuni și realizare tehnică. Eu privesc **Marele Zid Chinezesc** ca pe o mare minune, o realizare demnă de admirat, or, constructorii din vremea respectivă nu aveau parte de actualele cuceriri din domeniul tehnicii. Sentimentul care mă copleșește este măreția, pentru că atunci când compar micimea omului cu produsul finit realizat de el (în cazul de față – **Marele Zid Chinezesc**) simt considerație deosebită pentru acei oameni care, prin efortul lor fizic de neimaginat, au făcut ca această construcție grandioasă să fie posibilă.

Monumentul național al chinezilor a fost înălțat ca mijloc de apărare și reprezintă totodată un simbol de durată al puterii imperiale.

Construcția a început în anul 220 î.H., a durat 10 ani și a fost ordonată de către primul conducător al Chinei Unite – despotul Qin Shihuangdi, nemaipomenit prin cruzimea sa. Unele părți ale zidului au fost construite mult mai devreme, probabil în a doua jumătate a secolului V î.H., de aceea Qin Shihuangdi

a format o armată de țărani, soldați, condamnați și deținuți politici pentru a reconstitui și a lega părțile timpurii ale zidului într-o singură barieră care să străbată munții în dreptul frontierei sale de nord. Zidul șerpuiește în susul și în josul munților, prin zone pustii și prin mlaștini. Din vârful turnurilor de control, semnalele prin intermediul fumului și al luminii erau capabile să transmită informații de jur-împrejurul țării cu o viteză de nedescris.

Zidul reprezintă cea mai lungă construcție făurită vreodată de mâna omului, având cca 6400 km, care însă a presupus sacrificiul multor mii de vieți, fiindcă se spune că aproximativ 300.000 de oameni ar fi lucrat din greu să construiască acest zid, iar organizarea și aprovizionarea acestei enorme desfășurări de forțe a constituit ea însăși o uimitoare realizare.

Marele Zid Chinezesc s-a dovedit eficace, protejând China de invazii, însă de-a lungul secolelor care au urmat a fost neglijat, abandonat, iar apoi reconstruit în mai multe rânduri, în special în scop turistic.

Zidul a fost în egală măsură bulevard și barieră. Deasupra măsoară 5,5 metri lățime. Înălțimea sa este de 9 metri, dar împreună cu turnurile sale de control se înalță la 12 metri deasupra nivelului solului.

Ca și oricare altă construcție deosebită, **Marele Zid Chinezesc** are și el legenda sa. Se spune că împăratul Qin Shihuangdi a fost avertizat de către un vrăjitor că zidul nu va rezista dacă înăuntrul său nu va fi îngropat un *wan* sau 10.000 de alți oameni. Împăratul află un om pe nume Wan pe care l-a ucis și l-a îngropat în zid. Se pare că legenda conține un mare adevăr, or, este cunoscut faptul că la construcția zidului au murit foarte mulți oameni, trupurile lor fiind cimentate înăuntrul zidului, motiv pentru care este considerat cel mai lung cimitir din lume, fiind numit și **Zidul Plângerii**.

După secole grele și vreme neprielnică, Zidul este încă extraordinar de impresionant. Nu-mi rămâne decât să visez că într-o zi mă voi plimba de-a lungul **Marelui Zid Chinezesc**, acolo unde altădată soldații Fiului Cerului mășăluiau în rânduri de câte 10...

Fugit amor